

Arrest

nr. 162 020 van 12 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 september 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 november 2015 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 september 2015 beslist de gemachtigde een einde te stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...) In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(..)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater §1, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van burger van de Unie wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is van de echtgenoten of partners.

Na een klacht van M. M.(..) dd. 05.05.2014 (RR xxxxxxxxxxx) melding schijnhuwelijk en melding gemaakt dat de echtgenote niet bij hem verblijft, is er een onderzoek schijnhuwelijk gestart. Het Parket van de procureur des konings te Antwerpen kwam dd.10.07.2014 tot conclusie dat er sprake is van een schijnhuwelijk, wat ook blijkt uit het proces-verbaal van de politie Antwerpen opgemaakt dd. 05.05.2014 PV nr: AN.55.LB.062Q41/2G14. Op 17.07.2014 werd een relatieverlag opgevraagd, de daaropvolgende adrescontroles tussen 22.07 en 26.07 waren negatief, volgens de verklaring van de echtgenoot zou betrokkene op een onbekend adres in Brussel verblijven.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat het huwelijk tussen betrokkene en de referentiepersoon niet geregistreerd is en dat betrokkene dd. 13.03.2015 van ambtswege werd afgevoerd. Het huidige adres van betrokkene is niet gekend. Bijgevolg is het voor onze dienst dan ook niet mogelijk de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980 "de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong", en die onze dienst moet toelaten na te gaan of betrokkene voldoet aan de uitzonderingsvoorwaarden, zoals gesteld in artikel 42quater, §4. Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het verblijfsrecht is zodoende niets dienstig voorhanden. Aangezien betrokkene sinds oktober 2013 niet meer in de gemeente van verblijf werd aangetroffen en naar aanleiding daarvan ambtshalve afgevoerd werd op 13.03.2015 en aangezien zij geen stappen ondernomen heeft om zich in een andere gemeente in te schrijven, is het duidelijk dat betrokkene geen verblijf meer heeft of wil behouden in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de duur van het verblijf in België, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie en de mate van bindingen met het land van oorsprong het behoud van het verblijfsrecht toelaat, noch dat betrokkene aanspraak kan maken op de uitzonderingsbepalingen conform art 42 quater §4 VW.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken .Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen, Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2* van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"(..) EERSTE MIDDEL: schending van de wet van 15/12/1980. Art. 42. quater §1. schending van de beginselen van behoorlijk bestuur. Zorgvuldigheidsplicht

Het artikel 42 quater §1 werd door tegenpartij niet gerespecteerd dat bepaalt:

"Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong";

Het is niet omdat haar echtgenoot een klacht voor schijnhuwelijk bij de politie indient dat dit effectief een schijnhuwelijk zou zijn;

Het is niet omdat de Procureur des Konings er vanuit gaat dat het over een schijnhuwelijk zou gaan, dat dit moet aanvaard worden als waarheid;

Zo het een schijnhuwelijk zou zijn, waarom dagvaardt de Procureur des Konings de partijen niet voor de Burgerlijke Rechtbank om de annulatie van het huwelijk bij vonnis te bekomen (tegensprekelijk debat en geen eenzijdige beslissing);

Zolang het huwelijk niet geannuleerd wordt door de Rechtbank moet dit huwelijk aanvaard worden en is er geen sprake van schijnhuwelijk;

Tegenpartij beweert dat ze het artikel 42 quater, § 1 niet kan toepassen om ze niet weet waar verzoekster verblijft;

*Dit is totaal fout en strookt niet met de werkelijkheid daar tegenpartij wel weet waar verzoekster verblijft daar ze op haar genomen beslissing van 09/09/2015 duidelijk vermeldt dat tegenpartij woont te 2018 ANTWERPEN, (...);
Dus kon tegenpartij het artikel 42 quater, § 1 wel toepassen;
De zorgvuldigheidsplicht dat bij tegenpartij berust werd niet gerespecteerd; (...)"*

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.3. De verzoekende partij is het oneens met het feit dat haar huwelijk als schijnhuwelijk wordt aangeduid en meent dat zolang haar huwelijk niet vernietigd werd door de rechtbank van eerste aanleg, er geen sprake kan zijn van een schijnhuwelijk.

2.4. Artikel 42quater, §1, 4° van de vreemdelingenwet bepaalt:

“In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie:

(...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer

(...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat het verblijf van verzoekende partij beëindigd werd omdat er geen gezamenlijke vestiging is tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot. Immers wordt gemotiveerd: *“Artikel 42quater §1, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van burger van de Unie wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is van de echtgenoten of partners.”* waarbij ter ondersteuning van deze vaststelling verwezen wordt naar de feitelijkheden die de zaak van de verzoekende partij kenmerken, met name dat er een klacht is geweest van schijnhuwelijk, dat het parket tot de conclusie kwam dat er sprake is van een schijnhuwelijk en dat diverse adrescontroles een negatief resultaat opleverden waarbij de echtgenoot verklaard heeft dat verzoekende partij op een onbekend adres in Brussel zou verblijven.

Verzoekende partij betwist geenszins dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging tussen haarzelf en haar echtgenoot. Zij focust zich volledig op de vaststellingen met betrekking tot schijnhuwelijk, maar dergelijk betoog kan geen afbreuk doen aan het feit dat haar verblijfsrecht conform artikel 42quater, §1, 4° van de vreemdelingenwet beëindigd werd omwille van het gebrek aan gezamenlijke vestiging waarbij uit de feiten blijkt dat er geen sprake meer is van een werkelijke relatie tussen verzoekende partij en haar echtgenoot.

2.5. In het administratief dossier bevinden zich voorts de volgende stukken:

- Een stuk van 9 september 2015 dat het volgende vermeldt: *“Gelet dat het adres van betrokkene onbekend dient de beslissing in afwachting te worden geklasseerd”.*
- Een stuk *“gegevenshistoriek RN”* van 19 juni 2015 dat het volgende vermeldt: *“13/03/2015: Afvoering van ambtswege”.*
- Een verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging waaruit blijkt dat bij 8 verschillende woonstcontroles niemand kon aangetroffen worden, de burens hun burens niet kennen.
- Een stuk van 10 juli 2014 waaruit blijkt dat de heer M.M. aangifte gedaan heeft van schijnhuwelijk.
- Een stuk van 10 juli 2014 waaruit onder meer blijkt dat de verzoekende partij de echtelijke woning heeft verlaten.
- Een PV van de politie van Antwerpen van 5 mei 2014 waaruit blijkt dat de heer M.M. aangifte heeft gedaan van schijnhuwelijk, en hij verklaart dat hij de verzoekende partij sinds oktober 2013 niet meer heeft gehoord of gezien.

- Een stuk waaruit blijkt dat de politie van Antwerpen de verzoekende partij heeft uitgenodigd om een verklaring te komen afleggen met betrekking tot het vermeende schijnhuwelijk.

De verwerende partij oordeelde dat – gelet op het ontbreken van enig gekend adres van de verzoekende partij – zij niet bij machte was de situatie van verzoekende partij in het kader van artikel 42quater, §1, laatste lid van de vreemdelingenwet te onderzoeken en die moet toelaten te oordelen of verzoekende partij onder de uitzonderingsvoorwaarden zou vallen.

De bestreden beslissing werd getroffen op 9 september 2015. Zoals hiervoor vermeld bevat het administratief dossier een stuk van 9 september 2015 dat het volgende vermeldt: *“Gelet dat het adres van betrokkene onbekend dient de beslissing in afwachting te worden geklasseerd”*. De bestreden beslissing dateert van 9 september 2015, en deze werd pas op 5 november 2015 te Deurne betekend. Op de bestreden beslissing wordt inderdaad melding gemaakt van een adres van verzoekende partij waarop zij geregistreerd stond, maar zoals gesteld werd verzoekende partij van dit adres van ambtswege afgevoerd op 13 maart 2015 en heeft de verzoekende partij nadien niet meer aangegeven op welk adres zij wel verblijft. Het is dan ook aan de nalatigheid van de verzoekende partij zelf te wijten dat de verwerende partij niet bij machte was haar uit te nodigen de elementen naar voren te brengen die een behoud van het verblijfsrecht zouden rechtvaardigen. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij voor het treffen van de bestreden beslissing wel nog op dat adres aan te treffen was.

Het is dan voorts ook niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij oordeelde dat *“Aangezien betrokkene sinds oktober 2013 niet meer in de gemeente van verblijf werd aangetroffen en naar aanleiding daarvan ambtshalve afgevoerd werd op 13.03.2015 en aangezien zij geen stappen ondernomen heeft om zich in een andere gemeente in te schrijven, is het duidelijk dat betrokkene geen verblijf meer heeft of wil behouden in België”*.

Noch een schending van artikel 42quater, §1 van de vreemdelingenwet noch een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

2.6. In zoverre de verzoekende partij nog een schending van *“de beginselen van behoorlijk bestuur”* opwerpt, wijst de Raad erop dat er hem verschillende beginselen van behoorlijk bestuur gekend zijn en het aan de verzoekende partij toekomt te duiden welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht. Het middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

2.7. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER